

Měla jsem milého sokolíka

♩=116

Mě - la jsem mi - lé - ho so - ko - lí - ka,
a on mně u - le - tel do le - sí - ka,

do le - sí - ka jed - lo - vé - ho,

snad ho tam naj - de - te stře - le - né - ho.

2. On jest mně uletěl na tu skálu
a tam se vysmíval mému žalu.
[:Já plakala, on se jen smál
a když jsem přišla blíž, uletěl dál.:]

3. Těžko je sokole peří nosit,
když musí po boku děvče vodit.
[:Peří vlevo, děvče vpravo,
nedá si upříti svoje právo.:]